

نوع مقاله: پژوهشی

دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۱۰/۱۶

پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۱۱/۰۱

صفحات: ۷۹-۹۴

10.29252/mmi.1676.13991101

تحلیل اثربخشی شیوه‌ها، رشته‌ها و شرایط حاکم بر نظام آموزشی بر تغییر کالبدی مدارس تاریخی صفوی و قاجار مبتنی بر الگوی شکلی

آرزو مرادی سراج* رضا باباخانی**

چکیده

۷۹

این پژوهش با واکاوی مفهوم و رویکردهای آموزشی و ارتباط میان نحوه و سلسله مراتب آموزشی در هر یک از دوره‌های صفوی و قاجار با کالبد و ساختار شکلی مدارس، نقش هر یک از این عوامل اعم از شیوه‌ها، رشته‌ها و شرایط حاکم بر نظام آموزشی در تغییر کالبد مدارس را بررسی می‌نماید. در واقع هدف از واکاوی، بررسی چگونگی تأثیر تغییرات در نحوه آموزش و اثربخشی آن بر فرم مدارس است. اما برای دست‌یابی به این امر، نیاز به استفاده از روش‌های ترکیبی پژوهش به صورت کمی و کیفی است که در فرآیند بررسی کیفی، از تحقیقات کتابخانه‌ای و میدانی و در قسمت کمی، از رابطه ریاضی و برنامه‌نویسی به زبان پایتون و الگوریتم‌های پردازش تصویر استفاده شده تا دقیق و فراوانی در تحلیل اطلاعات رعایت شود.

اکنون نتایج به دست آمده در فرآیند تشابه‌سنجی، ابتدا بر این پایه استوار هستند که برخی از مدارس دوره صفوی، تشابه فراوانی را از نظر شکلی با مدارس قاجار دارند. اما این احتمال هم می‌رود مدارسی که در دوره قاجار دسته‌بندی شده، در حقیقت در دوره صفوی بنا شده‌اند و ثبت آنها در دوره قاجار به صورت قطعی قبل قبول نباشد. همچنین، پلان مدرسه دارالفنون که از نظر آموزشی در آن زمان دارای بیشترین تحول در نظام آموزشی نسبت به مدارس دوره‌های ماقبل خود است، به همان میزان تحول و تفاوت را در ساختار پلان با دوره‌های ماقبل خود دارد؛ یعنی تغییر در ساختار مدارس از این دوره به بعد و تفکیک مدارس دینی و علمی نشان می‌دهد که محتوای آموزشی توانسته در تغییر ساختار شکلی پلان‌ها تأثیر بهسزایی داشته باشد.

پرستال جامع علوم انسانی

کلیدواژه‌ها: مدرسه تاریخی، کالبد، نظام آموزشی

* کارشناس ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان.

** دانشجوی دکتری معماری، دانشکده عمران هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران (نویسنده

rezababakhani@iauz.ac.ir مسئول).

مقدمه

ممالک پیشرفت‌هه، مناسب‌ترین انتخاب برای "مدرسه جدید ایران" قلمداد می‌شد. دریافت‌های نوین در مورد محیط تعليم و تربیت، بیان‌گر این نکته بسیار مهم هستند که "معماری مدارس" باید همواره در تأثیر متقابل با "نظام و محتوای آموزش" مورد توجه قرار گیرد (شاپیشه‌فر، ۱۳۸۳: ۹۲). به بیان دیگر، کیفیت فضایی مدرسه در هماهنگی و سازگاری آن با برنامه آموزشی و روش‌های تعلیم و تربیت قابل ارزیابی است. بنابراین، تجزیه و تحلیل مدارس نمی‌تواند بدون تفسیر نظام آموزشی صورت پذیرد. این نکته را به صورت دیگر و با نگاه به سیر تطور تاریخی مدارس کشور نیز می‌توان فهمید. در طول تاریخ، تحولات مدارس همواره در پاسخ به دگرگونی‌های نظام و محتوای آموزش به وقوع پیوسته‌اند (همان). در طی حکومت دو سلسه بزرگ، صفویان و قاجاریان، شرایط سیاسی و آموزشی جامعه ایران استحکام چشمگیری یافته و در پرتو آن، گام‌های اساسی در جهت شکوفایی تعلیم و تربیت عمومی برداشته شده‌اند. این حکومت‌ها امنیت و ثبات کشور را در سطحی وسیع برقرار نموده و در سایه حمایت‌های خویش، محیط رشد همه‌جانبه هنر، معماری، تعلیم و تربیت جامعه را فراهم ساخته‌اند. لیکن این رشد در کلیت خود، هرگز از حد یک تکامل نسبی فراتر نرفته و در حقیقت، هیچ‌گونه دگرگونی اساسی نسبت به ادوار پیشین را شاهد نبوده؛ مدارس و مراکز آموزشی ایران در خلال حکومت سلسله‌های مذکور نیز چنین سرنوشتی را داشته و در واقع، تغییر شکل جامعی را تجربه ننموده‌اند. آنچنان‌که در منابع تاریخی تصریح شده است، این سلسله‌ها اگرچه هر کدام شکل سیاسی و هویت مستقل خود را داشتند، لیکن از پی یک تحول عمیق فرهنگی در جامعه به قدرت نرسیده و لذا هیچ‌گونه دگرگونی بنیادی در مظاهر فرهنگی جامعه، از جمله نظام آموزش و معماری مدارس را ایجاد نکرده‌اند. هدف این پژوهش، بیان اثربخشی محتوای آموزشی در تغییر ساختار شکلی پلان‌های مدارس دوره‌های اخیر تاریخی معماری ایران است.

پیشینه پژوهش

در رابطه با معماری مدارس در ایران، نویسنده‌گان متعددی در زمینه‌های گوناگون مطالبی را عنوان نموده‌اند. هیلن براند (۱۳۹۰) در کتاب "هنر و معماری اسلامی"، مدرسه را به عنوان یکی از عناصر مهم معماری اسلامی در سرزمین‌های اسلامی معرفی می‌کند و پژوهی‌ها و عناصر فضایی و کارکردهای هر یک را بیان می‌دارد. همچنین، وی مدرسه را به عنوان پاسخی به نیازهای معینی از جامعه اسلامی می‌پنداشد. معماریان و پیرنیا (۱۳۸۷) در کتاب "سبک‌شناسی معماری ایرانی"،

تاریخ آموزش و پرورش در ایران به‌طور کلی، دو نوع تحول را شاهد بوده است؛ اول، تکامل تدریجی و دوم، دگرگونی بنیادی. تکامل تدریجی در واقع، دلالت بر بهبود عمومی در نظام آموزشی و عناصر آن (محتوای آموزش، روش تدریس و سازمان تعليم) داشته است، در حالی که کلیت نظام کمابیش مشابه دوره‌های پیشین ادامه می‌یابد. دگرگونی بنیادی، مصادق مواردی است که نظام آموزشی رایج به‌کلی مت حول شده و شالوده‌ای جدید به جای آن می‌نشینند. تأثیر این دو گونه تحول بر محیط کالبدی آموزش نیز به همین ترتیب دو وجهی است؛ اول، فضای تعلیم و تربیت توسعه‌یافته و دوم، فضای تعلیم و تربیت دگرگون شده. در حقیقت، کیفیت و چگونگی آموزش همیشه توسط مکان آن منعکس شده است (سمیع آذر، ۱۳۷۶: ۸). در واقع، نظام آموزش سنتی، در زمان، مکان و برنامه درسی معین و مشخصی شکل گرفته است. اما تکامل آموزش همیشه بسته به شرایط سیاسی مساعد تغییر می‌کرده، در حالی که دگرگونی نظام آموزش همواره ناشی از تغییر در فرهنگ جامعه بوده است. به بیان دیگر، قدرت، ثبات و رونق سیاسی در ادوار مختلف تاریخ ایران به توسعه، تعلیم و تربیت عمومی منجر شده، اما تحول نگرش و باورهای فرهنگی مردم، که اتفاقاً همیشه در پی بحران‌های سیاسی تحقق می‌یافتد، به اضمحلال شالوده آموزش و پرورش رایج و ظهور مفهوم و محتوای جدیدی از آن منتهی شده است (همان: ۸۳).

شیوه رایج مدرسه‌سازی در ایران در واقع، تداوم الگویی غربی است که همواره با سیستم جدید آموزش و پرورش از ممالک اروپایی به عاریت گرفته شده است. نخستین نمونه‌های این الگوی کالبدی در حدود یک قرن پیش و زمانی که شرایط فرهنگی و اجتماعی کشور در آستانه تحولی همه‌جانبه قرار داشت، به ظهور رسید. در این زمان تمایلاتی پرشور، اما نه‌چندان خردمندانه، برای نیل به ره‌آوردهای دنیای مدرن به جستجوی هویتی جدید و چهره‌ای مترقبی پرداختند و در این راه بسیار سریع و راحت‌طلبانه به پذیرش مظاهر فرهنگی غرب متولّ شدند. در بُعد آموزش و پرورش، نفوذ محتوا و روش تعلیمات غربی، در کنار نیاز فزاینده دستگاه‌های دولتی به تربیت نیروی انسانی ماهر، اهداف و انتظارات جدیدی از آموزش همگانی را مطرح نمود. آنچه که در ادامه این جریان بدیهی به نظر می‌رسید، ضرورت یک تحول بنیادی در شیوه مدرسه‌سازی و فاصله گرفتن از الگوهای سنتی بوده است. لذا الگوی مدارس اروپایی پس از انقلاب صنعتی، که هم با برنامه آموزش نوین سازگار بوده و هم ماحصل تجربیات

"تبیین نقش آموزشی فضای باز در مدارس ایران با مطالعه تطبیقی مدارس سنتی تا معاصر"، به بررسی توسعه فضاهای باز و نیمه‌باز در مدارس می‌پردازند. این مطالعه، الگوهای مدارس سنتی را تحلیل می‌کند که به صورت یک‌شکل از ابزار آموزشی استفاده کرده باشند. اما پژوهشی که به طور خاص به بحث اثربخشی تغییرات محتواهای آموزشی در فضاهای مدارس با استفاده از روش‌های انگارشی و الگوریتم‌های پردازش تصویر هوش مصنوعی بپردازد، موجود نیست و این موضوع برای اولین بار در این پژوهش مطرح شده است.

روش پژوهش

در این پژوهش، از روش تاریخی- تحلیلی که مبتنی بر جمع‌آوری اطلاعات اسنادی و کتابخانه‌ای و مرور و خلاصه پژوهش‌های پیشین است، بهره برده شده است. این مطالعات در ارتباط با ساختار و الگوهای مدارس تاریخی هستند و به تحولات مرتبط با شیوه‌های ساخت و نظامهای آموزشی می‌پردازند. همچنین، ترکیبی از روش تاریخی- تطبیقی برای مقایسه مدارس در دو دوره مشخص نیز استفاده شده است. عنصر مورد پژوهش در داده‌های معماری، پلان‌هایی هستند که بر اساس تغییر محتواها و مفاهیم در ساختار و چارچوب خود دچار تغییرات بنیادی شده‌اند. برای کشف روابط میان این داده‌ها، نیاز به استفاده از دانش‌های نوینی همچون هوش مصنوعی و روابط دقیق‌تر ریاضی است. در این مسیر، ابتدا باید اصلی‌ترین عنصر موجود در پلان‌های معماری را که خط و نقطه می‌نامیم به داده‌های ماشینی تبدیل نماییم؛ چرا که خط و نقطه به عنوان اصلی‌ترین عناصر پلان‌های معماری هستند. هر خط و نقطه در یک ساختار دو بعدی پلان که در محور x و y در حال نمایش است، تبدیل به ماتریسی عددی می‌شود تا در رابطه ریاضی بتواند فاصله‌سنجی دقیقی نسبت به تغییرات پلان‌های معماری صورت پذیرد. یعنی تمام صفحه پلان معماری به شکل ماتریسی دو بعدی است که تمام فضای این ماتریس با اعداد صفر پر شده و به ازای هر یک متر دیوار، یک عدد صفر قرار داده شده است. سپس با روش پردازش تصویر یا بینایی ماشین، کلیه خطوط پلان معماری در اعداد نرمال شده ۰ تا ۱ قرار داده شده‌اند تا هر جا که دیوار و فضای بسته باشد عدد یک و هر جا که فضا باز شود، عدد صفر جایگزین می‌شود و با روش محاسبه معیار شباهت‌سنجی کسینوسی که توسط کالینز مطرح شده، معیار شباهت دو بردار از یک فضای ضرب داخلی محاسبه و ارائه می‌شود. این روش، مبتنی بر محاسبه فاصله کسینوس زاویه‌ای بین دو بردار است. در این روش، کسینوس ۰ برابر

مدرسه را در حیطه معماری اسلامی ایران معرفی می‌نمایند و در پژوهش‌های خود، اجزا و ویژگی‌های مدارس و نظام آموزشی آنها را مورد مطالعه قرار می‌دهند. در این بررسی‌ها، به سیر تاریخی و معماری اندام‌های مدارس اشاره شده است. دسته‌ای دیگر از مطالعات، به بررسی و تحلیل مدارس ایران پرداخته‌اند، همانند؛ سمیع آذر (۱۳۷۶) در کتاب "تاریخ تحولات مدارس در ایران"، تاریخ تحولات مدارس ایران در دوره‌های مختلف را مورد بحث و بررسی قرار داده است. در ادامه بررسی تحولات معماری مدارس، می‌توان به مقاله خدابخشی و دیگران (۱۳۹۴) با عنوان "بررسی سیر تحول فضای معماری مدارس بر اساس ارزیابی نقش نظام آموزشی حاکم بر آنها (نمونه موردی: مدرسه سپهسالار، دارالفنون و دبیرستان البرز)" اشاره کرد که به بررسی سیر تحولات معماری مدارس بر اساس ارزیابی و نقش آموزش که حاکم بر زمان بوده است پرداخته‌اند. در نتیجه، آنها شکل‌گیری و تکوین نظام تربیتی از ابتدا تا امروزه را بر اساس مقتضیاتی همچون؛ سیاست، وضعیت اجتماعی، تأثیرات کشوری و پدیده‌های مدرنیته جهانی داشته‌اند. خدابخشی و دیگران اذعان داشته‌اند که معماری مدارس در هر دوره نسبت به دوره پیشین به گونه‌ای کامل از هر لحظه تغییراتی داشته است. مطالعات نشان می‌دهند دسته دیگر از معماری مدارس و نظامهای آموزشی مدارس تاریخی ایران، به پژوهش‌های محتوا و مواد درسی در دوره‌های مختلف پرداخته‌اند (صدقیق، ۱۳۵۴). برای نمونه، شاردن (۱۳۳۸) در کتاب "سیاحت‌نامه شاردن" بیان می‌دارد که در دوره صفویه فرستادن کودکان ابتدا به مکتب خانه برای آموختن خواندن و نوشتن بوده، سپس قرآن، نماز، احکام دین، حساب و ... بوده است. همچنین، در پژوهشی دیگر بیان می‌شود که برنامه‌های آموزشی مکتب خانه‌ها در عصر صفوی، ترکیبی از تربیت دینی و تربیت علمی هستند (کمپفر، ۱۳۶۰). دسته‌ای دیگر از مطالعات، به شکل ویژه به موضوع مدارس پرداخته‌اند؛ سلطان‌زاده (۱۳۶۴) در کتاب "تاریخ مدارس ایران از عهد باستان تا تأسیس دارالفنون"، به گونه‌ای تاریخ مدارس ایران در این دوره را مورد بحث قرار می‌دهد. بمانیان و دیگران (۱۳۹۲) در مقاله "بررسی تطبیقی ویژگی‌های طرح معماری مسجد- مدرسه‌های دوره قاجار و مدارس دوره صفویه"، مطالعات تطبیقی ویژگی‌های معماري این مسجد- مدرسه‌ها را مورد بررسی قرار داده‌اند. نتایج به دست آمده نشان می‌دهند که مسجد- مدرسه‌های دوره قاجاریه از یک الگوی روش پیروی نمی‌کنند، در حالی که در مسجد- مدرسه‌های دوره صفوی، الگوهای روش‌شن تری وجود دارند. طاهرسیما و دیگران (۱۳۹۴) در مقاله‌ای با عنوان

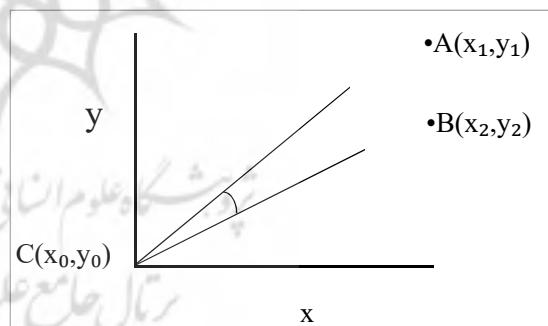
با یک و برای بقیه زاویه‌ها کوچک‌تر از یک است. بنابراین، معیار قضاوت جهت دو بردار است نه بزرگی آنها؛ دو بردار هم‌جهت، معیار شباهت کسینوسی برابر یک دارند و دو بردار که دارای جهت معکوس هم بوده، دارای شباهت ۱- هستند (فرهادی و جم‌زاده، ۱۳۹۷: ۲۱).

معیار شباهت کسینوسی به خصوص در فضای مثبت که دارای محدوده $[0,1]$ است، استفاده می‌شود. فاصله کسینوسی دو بردار بر اساس تصویر ۱ توسط فرمول ضرب داخلی اقلیدسی به صورت رابطه $A, B = ||A|| ||B|| \cos \theta$ به دست می‌آید. حال وقتی با دو بردار ویژگی داده‌ها معیار شباهت کسینوسی با استفاده از ضرب داخلی محاسبه شود، این فرمول معیار سنجش خواهد بود (Garcia, 2018: 9).

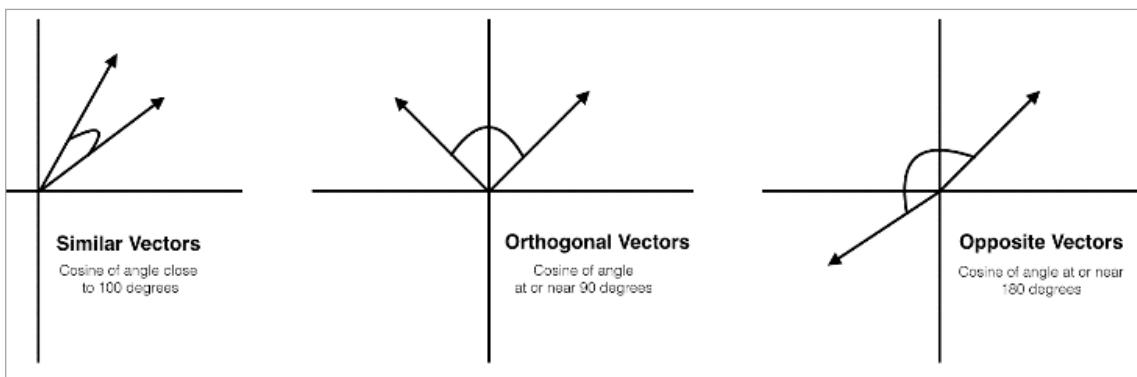
$$\text{similarity} = \cos(\theta) = \frac{A \cdot B}{||A|| ||B||} = \frac{\sum_{i=1}^n A_i \times B_i}{\sqrt{\sum_{i=1}^n (A_i)^2} \times \sqrt{\sum_{i=1}^n (B_i)^2}}$$

روش محاسبه

ابتدا یک نقطه مرجع در یک شکل دو بعدی با نام C (x_0, y_0) در مسیر x و y تعریف کرده و برابر $y_0 = 0$ و $x_0 = 0$ قرار می‌دهیم و در ادامه، نقاط A (x_1, y_1) و B (x_2, y_2) را مشخص می‌کنیم. از ضرب A در B، تعدادی مختصات را دریافت خواهیم کرد که با نقاط مشکی نمایش داده شده‌اند.

تصویر ۱. نمایش زاویه بردارهای تشابه‌سنگی به روش فاصله کسینوسی (نگارنده‌گان)

تصویر ۲. نمایش زاویه بردارهای تشابه‌سنگی به روش فاصله کسینوسی (Garcia, 2018)

سپری می شد و دیگری، مدارسی که مخصوص دوره های عالی تر تحصیلات بودند (پارشاطر، ۱۳۲۴: ۱۶).

زمانی که صفویان به قدرت رسیدند، اغلب مردم ایران اهل تسنن بودند و بزرگترین دستاوردهای صفویان، اتحاد دوباره کشور تحت لوای مذهب شیعه بوده است که محیط تازه و مساعدی برای شکوفایی هنر، معماری و تعلیم و تربیت فراهم می ساخت (نوروزی، ۱۳۸۷: ۴۳). محتوای آموزشی در این دوره، محدود به مباحث دینی فقه، اصول، قرآن و حدیث بود؛ لیکن این معارف در سطح وسیع تری به موضوعات اجتماعی گسترش یافتند و به انسجام "حلقه" پرداختند و توانستند تحرک و پویایی بی سابقه ای به محیط علمی و آموزشی این دوره ببخشنند. از سوی دیگر با تمرکز اداره مدارس در دست مراجع مذهبی، سازمان تشکیلاتی این مدارس نیز قوام بیشتری یافت. در عصر صفویه، نظام تعلیم و تربیت از حمایت حکومت برخوردار بود و نقش مهمی را در جهت اشاعه و نهادنی کردن مذاهب به عهده داشت (وکیلیان، ۱۳۸۱: ۵۸). بخش اصلی تولید دانش و آثار علمی در دوره صفوی، محصول تکاپوی ساختار دینی شد و تنها اعضا این ساختار می توانستند جهت گیری های اصلی و فکری جامعه صفوی را مشخص کنند (صفت گل، ۱۳۸۱: ۲۴). رونق نظام آموزشی در این دوره، با تکامل نسبی مدارس همراه بود؛ اگرچه ابتكارات و نوآوری های معمارانه مهمی هم صورت نپذیرفتند. از این ره، مدارس صفوی به عنوان مدارس کلاسیک ایران که اوج تکامل و زیبایی معماري را در خود متبلور ساختند، شناخته می شوند. ترکیب فضاهای در این مدارس، کماکان تابع الگوی چهار ایوانی بود که با پیشرفت هایی در سازمان دهی بخش های پلان و همچنین تکامل نسبی برخی از اجزای بنا همراه شد. بهترین نمونه این معماری را می توان در مدرسه شاه سلطان حسین یا مدرسه مادر مشاهده نمود. در این مدرسه، هماهنگی و توافق محیط کالبدی با فلسفه و نظام تعلیم و تربیت اسلامی در نهایت قدرت به منصه ظهر رسید و از این طریق، معماری بستر معیشت، عبادت و تعلیم طلاب قرار گرفت (میرمیران، ۱۳۷۲: ۶۰-۵۰). در بررسی کالبدی این دوره می توان گفت مدارس صفوی علی رغم حفظ الگوی کلی آرایش چهار ایوانی،

بازنگشت (قدوسی فر و دیگران، ۱۳۹۱: ۳۹) که در جدول ۱ به آنها اشاره شده است.

فضاهای آموزشی هر دوره با کالبدی مشخص، به عنوان عنصر اصلی فضایی محسوب می شده اند. این فضاهای اغلب از برترین مکان ها بوده و علاوه بر کاربری های آموزشی، ماهیت خود را در عملکردهای دیگر عرضه می داشته اند. در نظام های آموزشی دوره های مختلف، فضاهای آموزشی با گسترش عملکرد خود، گونه ای متفاوت تر از دوره پیشین خود دارند و به طور عمده، دارای سطوح و یا مقاطع مختلف آموزشی هستند. در برخی از مدارس دوره صفوی که فقط رویکرد آموزشی داشته اند، مسجد وجود ندارد. در ایوان ها محرابی ایجاد و از ایوان به عنوان نمازخانه استفاده می شده است (هوشیاری و دیگران، ۱۳۹۲: ۴۹). در مدارس اولیه اصولاً روش ارائه درس، عبارت از تقریرات مدرس در مورد موضوعی خاص بود و به دنبال آن، بین طلاب بحث و مناظره صورت می گرفت (Karden, 1956: 262). در دوره دوم (بین سال های ۱۲۴۰- ۱۲۷۰) تا ۱۲۷۰ هجری قمری)، دگرگونی های مهمی در ایران رخ دادند که یکی از آنها، اقتباس آموزش و پرورش نوین اروپا و تلاش شاهان، به ویژه شماری از دولتمردان، برای گسترش آن در شهرهای بزرگ آن روز و سپس در نقاط کوچک تر بود. این رویداد مهم از نظر صوری با تأسیس دارالفنون در سال ۱۲۶۸ هجری قمری آغاز شد، ولی در عمل می توان گفت زمانی که دو محصل ایرانی به اروپا اعزام شدند، زمان دقیق شروع فعالیت مدرسه دارالفنون است که ساختمان مدرسه نیز از مدتی قبل ساخته شده بود (بنیان های ساخت دارالفنون نیز به همین زمان بازمی گردد).

مدارس ایران در دوره صفویه (اوایل قرن دهم هجری قمری - اواخر قرن دوازدهم هجری قمری)

اشارة به دوره تیموریان (۹۱۱- ۷۷۱ هجری قمری)، تنها به جهت اشاره به روند تغییرات قبل از دوره صفویان است. تحصیلات در این دوره عموماً رنگ دینی داشته و بر اساس پیروی از نظامیه ها بوده اند. در این زمان، مدارس به دو شکل فعالیت داشتند؛ یکی، مکتب خانه ها که دوره ابتدایی در آنها

جدول ۱. انواع آموزش در دوره های مختلف تاریخی در مدارس

آموزش نظری	این نوع از آموزش ها اصولاً برای علوم نظری مانند الهیات و شاخه های آن و علوم دیگر مانند هیئت، ریاضیات، پزشکی و متکی بر منابع نوشتاری و سخنرانی بود.
آموزش عملی	شامل آموزش صنایع، پیشه ها و هنرها که مبتنی بر آموزش هنگام کار توسط استاد پیشه ور بود.
آموزش معنوی	این آموزش که با پرورش و آموزش های اخلاقی همراه بود، در میان صوفیان و گروه های فتیان رواج داشت.

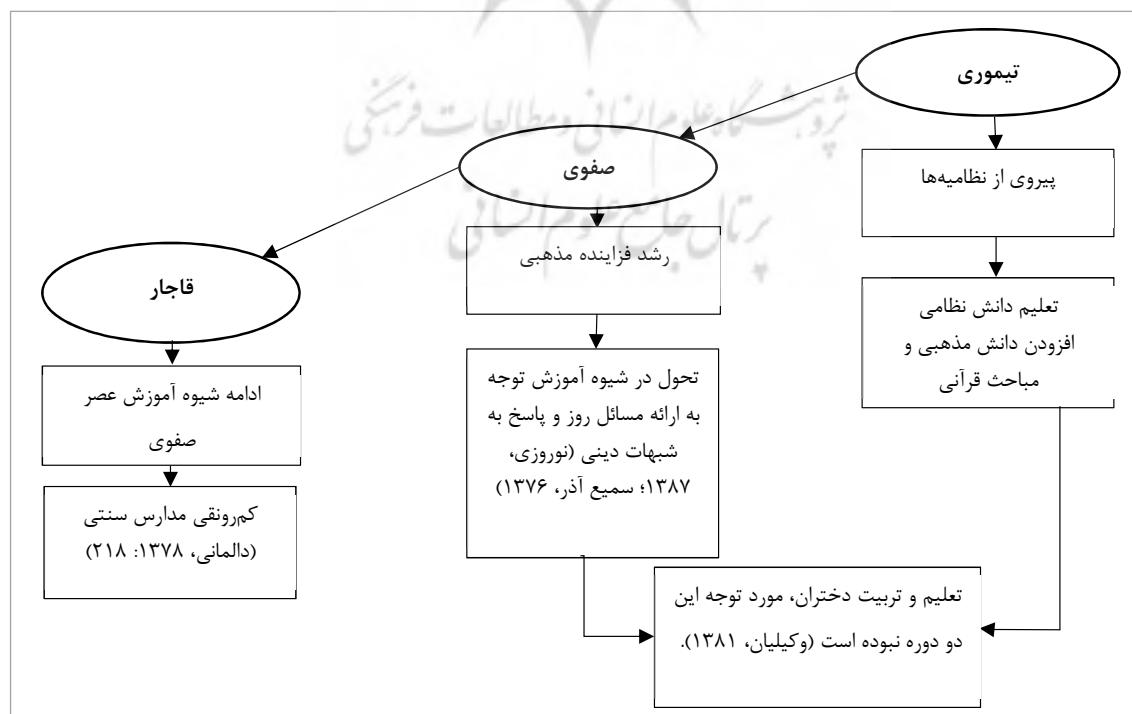
۱. فاصله گرفتن از اصالتهای مذهبی
۲. رویکردهای غربی

نخستین تلاش‌های رسمی برای استفاده از موضوعات جدید در سطح آموزش‌های عالی و تخصصی در مدرسه دارالفنون به وقوع پیوست و در طی آن، پهنه وسیعی از عنایون فنی و علمی جدید بر اساس جدول ۲ توسط معلمین اروپایی ارائه شد. تحول در شیوه تدریس، اما کاملاً مستقل از نوآوری در محتوای آموزش بود و بیشتر در سطح آموزش ابتدایی مطرح شد. از آنجا که در سطح ابتدایی تعلیمات سنتی نیز به طور همزمان و در قالب مکتب خانه‌ها جریان داشتند، لذا تقابی نظام سنتی و جدید ابتداء در روش آموزش، و نه محتوای آن، به وقوع پیوست. شیوه آموزشی جدید، مبتنی بر ارائه منظم تر

در جزئیات ترکیبی، طرح‌ها و اندیشه‌های کامل‌تری را ارائه نمودند که ماهرانه به مجموعه‌ای مستقل و کاملاً در هم تنیده مبدل شدند. تکامل عملکرد چهار فضای گوشه‌های بنا، از این جمله است. این فضاهای، که به نظر می‌رسد در ابتداء تا حدودی بالاتکلیف بوده، تدریجاً به عملکردهای شایسته‌تری همچون کتابخانه و امور اداری اختصاص یافته‌اند (نوروزی، ۱۳۸۷: ۴۳). در دوره صفوی، تبلیغ و ترویج آداب و احکام و نشر آنها بدون فضاهای آموزشی و مهیا کردن امکانات آموزشی میسر نبود و مستلزم توسعه نظام آموزشی بود (کیانی، ۱۳۹۱: ۱۳۲-۱۳۰). بعد از صفویان، دولت افشار شکل گرفت. در زمان افشاریه جنگ‌های پی درپی نادرشاه و عدم رابطه مناسب با تفکرات شیعه و سنی باعث شد که کار آموزشی خاصی در کشور صورت نگیرد؛ همچنین اوضاع نابسامان سیاسی و حکومتی سبب شد وضعیت اقتصادی نیز تضعیف شود و در این دوره، آموزش و احداث مدرسه نامساعد بود. متأسفانه تعداد زیادی مدرسه در این دوره ساخته نشده و تنها یکی از مدارس مهم این دوره، مدرسه آقابایاخان (مدرسه و کیل) است (کیانی، ۱۳۸۳: ۱۳).

مدارس ایران در دوره قاجاریه (قرن دوازدهم هجری قمری - اواسط قرن سیزدهم هجری قمری)

آغاز ساخت مدارس در دوره قاجاریه، هم‌زمان با سلطنت فتحعلی‌شاه (۱۲۵۰-۱۲۱۱) شروع شد. در این بین و به

تصویر ۳. روند تغییرات شیوه و سیاست‌های آموزشی، دورهای مورد مطالعه، با نگاهی به دورهای پیشین (نگارندگان)

به مفهوم آموزش و فضاهای مورد نیاز، این مدارس رایج تر و دارای کیفیتی فضایی متفاوت تری شده‌اند. با توجه به این موضوع که شکل نهایی و هویت کلی هر فضای معماری با کارکردهای ویژه آن معین می‌شود، لذا مطالعه تحولات با محتوای آموزشی، درصد موقفیت و نزدیکی در روابط فضایی و فرمی هر یک از این مدارس در طی دوره‌های گوناگون دارای اهمیت است و از آنجایی که محتوا در مظروفی از معماری یعنی فضاهای ارائه می‌شود و هر یک از این مدارس و مسجد مدرسه‌ها دارای پلان‌های مشخص بوده‌اند، برای این امر ابتدا باید میزان تشابه هر یک از نمونه‌های دوره‌های تاریخی بررسی و تشابه سنجی شود تا درک مناسبی از فضاهای و پلان‌های معماری ایجاد و الگوهای مدارس و ارتباط آنها با نوع آموزش درگذشته استخراج شود و این امر شاید بتواند از لحاظ اهمیت، این موضوع را در کنار دو موضوع مهم دیگر مانند مباحث آموزشی و درصد موقفيت قرار دهد که با اصلاح در شیوه مدرسه‌سازی و دسته‌بندی، گونه جدیدی از مدارس به کیفیت معماری و آموزش جدیدی افزوده شود.

مطالعه موردهی

در راستای بررسی نظام آموزشی و تغییرات آن در ساختار کالبدی مدارس، نمی‌توان به ساختار آموزشی بسته کرد؛

و ملموس‌تر الفبا بوده و از این طریق توانستند خواندن و نوشتن را به طور سریع تری آموزش دهند. اما مهم‌ترین نوآوری شیوه نوین که به دگرگونی بنیادی محیط آموزش انجامید، به کارگیری آرایش جدید کلاس درس بر مبنای ردیفهای مستقیم شاگردان در برابر معلم بود؛ این آرایش، یکی از مهم‌ترین عوامل ظهور معماری جدید مدارس به شمار می‌آید (فاضلی، ۱۳۸۷). این نقطه آغاز تغییر در فرآیند طراحی و ساخت مدارس برای دوره جدید آموزشی شد.

ضرورت انجام پژوهش

عوامل بسیاری چون؛ اقلیم، شرایط اجتماعی سیاسی، فرهنگ و توانایی‌های ساخت، بر شکل‌گیری کالبد مدارس مؤثر هستند و بر همه این‌ها، شیوه‌های آموزش یا به‌طور کلی نظام آموزشی حاکم رانیز باید اضافه نمود. علاوه بر این تغییرات نظام آموزشی، محتوا آموزش و مخاطب از جمله مواردی است که تأثیر قابل توجهی بر شکل‌گیری کالبد مدارس در هر دوره داشته است. نحوه قرارگیری عناصر فضایی و کارکردی مدارس اغلب در چهار جهت و با نگاهی به مدارس دوره‌های پیشین و همچنین سیاست‌های آموزشی ساخته شده است. هر چند ساخت مدرسه چهار ایوانی از دوره سلجوقی مورد توجه بوده است، اما در دوره صفوی و دوره‌های بعدی با توجه

جدول ۲. جمع‌بندی نظام آموزشی، دروس و شیوه‌های تدریس دو دوره صفوی و قاجار

نظام‌های آموزشی	دروس	شیوه آموزش	مدلهای آموزشی	اهداف آموزشی	افراد موفق
مکتب خانه	دروس؛ عقاید مختلف فلسفی، نجوم	ایجاد حلقه‌های درس در مکتب‌خانه‌ها، مساجد	با توجه به محدودیت‌های فیزیکی آموزشی، اکثر تعلیمات در فضاهایی مانند؛ خانه، مساجد و کتابخانه‌ها برگزار می‌شوند.	اهداف دینی و معنوی	شیخ بهایی، ملاصدرا، شیرازی، ملا محسن فیض کاشانی، شیخ حر عاملی، میرداماد
	دروس دینی، شیمی، پزشکی، نجوم، موسیقی، ادبیات	ایجاد حلقه‌های درس، مباحثه	اصول و نوع دروسی که ارائه می‌شوند، بر اساس بحث و گفتگو بوده که خود به عنوان یک روش آموزشی (مشارکت) مطرح می‌شده است.		
نظام سنتی	دروس دینی، شیمی، پزشکی، نجوم، موسیقی و ...	مباحثه، معلم محور بر اساس منابع موجود	-	تفکیک خاصی وجود ندارد، اهداف آموزشی و دینی	قائم مقام فراهانی، کمال الملک، کمال الدین بهزاد، میرزا صالح شیرازی کازرونی
	دروس نظامی، طب، علوم سیاسی	یادگیری مستقیم	آموزش عالی، ورود به سیستم جدید آموزش از ممالک غربی	اهداف آموزشی	

(نگارندگان)

مدارس در دوره‌های صفوی و قاجار و تنوع گونه‌های مختلفی که از ترکیب فضاهای آموزشی و نیایشی وجود دارد، همچنین با پیشینه‌ای که از تحلیل و بررسی گونه‌های مختلفی از مدارس که به طور میانگین مدارس ساخص هر دوره بوده‌اند به دست آمد، تلاش شد نمونه‌های منتخب در راستای تکمیل تحقیقات پیشین باشند.

حجره‌ها یکی از شاخص‌ترین عناصر فضایی مدارس هستند که مهم‌ترین نقش را در تکوین شکل نهایی فضای کالبدی آن بر عهده دارند (سلطانزاد، ۱۳۷۸: ۶۴-۵۳). شکل حجره‌ها نیز به اهمیت مدرسه و جایگاه مذهبی و ساختار سیاسی آن وابسته است (Kadi & Billeh, 2007). مدارس علوم دینی در دوره صفوی و قاجاریه، دارای حجره‌های متعددی گرداگرد حیاط مرکزی هستند. این حجره‌ها در اکثر نمونه‌ها از شکل هندسی مشخصی پیروی نکرده و این امر در مورد مجموعه حجره‌های یک مدرسه نیز صادق است. لازم به ذکر است که نویسنده‌گان تنها از صحت تعداد حجره‌های مدارس جداول ۳۴ و ۴۳ اطمینان داشته‌اند.

در تحلیل شکلی جداول ۵ و ۶ از مدارس دوره صفوی، می‌توان به این موارد اشاره کرد: پلان‌ها به صورت چهار ایوانه و شکل حیاط نزدیک به مریع و مستطیل است و بهنوعی، به ایجاد هموزنی و استفاده حداکثری از فضا با در نظر گرفتن شرایط اقلیمی توجه شده است؛ در بیشتر نمونه‌ها حیاط با گوشه‌های پخ مشاهده می‌شود. حیاط محلی برای مباحثه طلاب است، بنابراین از اهمیت زیادی برخوردار بوده که در

زیرا شمار زیادی از فضاهای گذشته وجود داشته که به موازات مدارس در تعلیم و تربیت نقش ارزندهای داشته‌اند، مساجد از این قبیل فضاهای هستند. نمونه‌های منتخب از هر دوره، ۱۰ مدرسه هستند که دارای کاربری‌های چندگانه بوده‌اند. در انتخاب مدارس مورد مطالعه تلاش شد چندین معیار مدنظر قرار گیرند. در ابتدا تعدادی مدارس در پژوهش‌های پیشین در حوزه معماری مدارس تاریخی ایرانی کمتر مورد بررسی قرار گرفته‌اند که در این پژوهش به آنها اشاره شد؛ همچنین در هر دو دوره، چند مدرسه به عنوان مدارس واحد ارزش و مهم به لحاظ ساختاری و تأثیرگذاری انتخاب شدند (مانند مدرسه چهارباغ- نیماورده- آقابزرگ و سپهسالار) که در مطالعه تطبیقی الگویی با دیگر مدارس سنجیده شوند. یکی دیگر از ملاک‌ها برای انتخاب، شرایط اقلیمی و موقعیت‌های قرارگیری مدارس بوده است؛ بنابراین، مدارس از استان‌های مختلف انتخاب شده تا ارزیابی دقیقی از تفاوت‌ها و شباهت‌های آنها صورت گیرد. با توجه به اینکه تعداد بیشتری از مدارس دوره صفویه در استان اصفهان و مدارس دوره قاجاریه در استان تهران ساخته شده‌اند، علاوه بر این، کار اصلی که در دسته‌بندی و طبقه‌بندی نمونه وجود دارد، بر اساس معیار مشترک عملکرد فضایی و ویژگی‌های شکلی مدارس است. اگرچه صرف وجود اشتراکات در پدیده‌ها و به‌طور اخص در طرح‌های معماري دال بر تبعیت آنها از الگویی مشخص نیست، اما طبقه‌بندی نمونه‌های صورت گرفته می‌تواند به شناسایی الگوها کمک کند. با توجه به فراوانی

جدول ۳. معرفی مدارس منتخب دوره صفوی

تعداد حجره	ساختار	هنرهای کاربردی در بنا	عملکرد	مکان	معرفی بنا
۶۱	چهار ایوانی	کاشی کاری- گچ بری	مسجد مدرسه	اصفهان	نیماورد
۵۰	دو ایوانی	کاشی کاری، کتیبه نگاری	مسجد مدرسه	اصفهان	ملا عبدالله
۲۴	چهار ایوانی	کاشی کاری خشتی	مدرسه	اصفهان	میرزا حسین
۲۴	چهار ایوانی	گچ کاری، آجر کاری	مدرسه	خوزستان	خیرآباد
۱۲۰	چهار ایوانی	کاشی کاری، آجر کاری	مدرسه	اصفهان	چهارباغ
۸	چهار ایوانی	آجر کاری، کتیبه نگاری	مسجد مدرسه	اصفهان	شغفیعیه
۹۲	چهار ایوانی	آجر کاری	مدرسه علمیه	شیراز	حکیم
۴۸	چهار ایوانی	سنگ، آجر	مدرسه علمیه	کازرون	صالحیه
۲۴	دو ایوانی	کاشی کاری	مدرسه علمیه	اصفهان	ترکها
۲۲	دو ایوانی	خشت	مدرسه علمیه	اصفهان	نوریه

(نگارندگان)

در دوره صفوی چندین برابر شده و دانش و معرفت بدنوعی جنبه شخصی پیدا کرده است (تاجبخش، ۱۳۸۱: ۴۲۲). از جمله نکات قابل توجه در رابطه با مدارس دوره قاجار، عمومیت ساخت فضاهایی مانند مسجد و شبستان در مدارس است؛ اما به نظر می‌رسد مسجد مدرسه در دوره قاجار، تغییر محتوایی قابل توجهی نداشته و تحولات فرهنگی این دوره به صورت مستقیم و غیرمستقیم بر عناصر معماری تأثیر داشته‌اند (مومنی، ۱۳۷۲: ۳۷). در یک نگاه کلی به شکل حیاط مدارس دوره قاجار، می‌توان این نکته را بیان داشت که ساختار کلی مدارس دوره قاجار بر اساس ساختار کلی زمین، استفاده از فضاهای

نتیجه نزدیک به ۵۰ درصد مساحت زمین مدرسه به حیاط اختصاص داده شده است (میرمیران، ۱۳۷۲: ۵۴). حیاط در مدارس دوره صفوی، نقش اصلی در فعالیت‌های اجتماعی داشته است (حیاتی و دیگران، ۱۳۹۸: ۷۱)؛ به طوری که مدرسه چهارباغ دارای ۷ حیاط است و نحوه ارتباط و دسترسی‌ها عمده‌تر از طریق حیاط صورت می‌گیرد. از آنجایی که مدارس دوره صفوی دارای عملکرد آموزشی بوده، ولی این آموزش در چارچوب مسائل مذهبی پیش می‌رفته است. در نظر گرفتن فضاهایی مانند نمازخانه و وضوخانه در هر ۱۰ مدرسه مشاهده می‌شود. این امر سبب شده است تا شمار طلاب علوم دینی

جدول ۴. معرفی مدارس منتخب دوره قاجار

معرفی بنا	مکان	عملکرد	هنرهای کاربردی در بنا	ساختار	تعداد حجره
خازن‌الملک	تهران	مسجد مدرسه	کاشی کاری	چهار ایوانی	۶
کزاکی	کرمانشاه	مدرسه	آجر کاری	دو ایوانی	۸
حیاتی	کرمان	مدرسه	آجر کاری، کاشی‌های خشتشی	چهار ایوانی	۲۶
اکبریه	آذربایجان شرقی	مدرسه علمیه	آجر کاری، مقرنس کاری	دو ایوانی	۶۸
آقابزرگ	کاشان	مسجد مدرسه	کاشی کاری، مقرنس کاری	چهار ایوانی	۱۰۰
ابراهیم خان	کرمان	مدرسه	گچبری، کاشی کاری	چهار ایوانی	۴۰
سپهسالار	تهران	مسجد مدرسه	کاشی کاری، آجر کاری	چهار ایوانی	۱۷
صدر قلعه	اصفهان	مسجد مدرسه	کاشی کاری خشتشی	چهار ایوانی	۶۴
نقوی	گرگان	مدرسه	گچ کاری، آجر کاری	دو ایوانی	۲۴
محمدیه	تهران	مدرسه علمیه	آجر کاری	چهار ایوانی	۶۰

(نگارندگان)

جدول ۵. تحلیل پلان‌های منتخب مدارس دوره صفوی

نیماورد	ملک‌الله	میرزا‌حسین	خیر‌آزاد	چهارباغ
شقیقیه	حکیم	صالحیه	ترکها	نوریه

(نگارندگان)

باید میزان تفاوت‌ها و شباهت‌های فرمی و شکلی در دو دوره صفوی و قاجار با یک فراوانی بالا سنجیده شود؛ اما از آنجایی که سنجش شکلی و فرمی پلان با فراوانی حداقل ۱۰ عدد از دوره به روش سنجش متناظر هر پلان با خود و سایر پلان‌ها که در حدود ۱۰۰ مرتبه است، بسیار زمان ببر و گاهی توسط انسان غیرمتعارف و دارای خطای بسیار بالا است، لذا روشی که می‌توان از آن بهره برد تا این امر محقق شود، استفاده از هوش مصنوعی و روش پردازش تصویر با رابطه ریاضی کسینوس تنا جهت ایجاد یک دسته‌بندی بر اساس ارتباط شکلی و رابطه فضایی با استفاده از شاخص‌های معماري و الگوهای فرمی پلان مدارس است تا از این طریق بتوان میزان تشابه و عدم تشابه را سنجیده و دسته‌بندی متفاوتی را ایجاد کرد و با تحلیل این تشابه می‌توان الگوی مستقلی ایجاد نمود.

آنچه در جدول ۷ نمایان است، ماتریسی از تشابه‌سنجی پلان‌های مدارس دوره صفوی و قاجار را نشان می‌دهد که این درصدها از صفر شروع شده و تا ۸۰ قابل مشاهده بوده و این اعداد بیانگر تشابه فرمی و شکلی بالا و پایین پلان‌های مدارس هستند.

به لحاظ نظام آموزشی، شرایط اقلیمی و همچنین نوع عملکرد فضا ساخته شده و همگی از الگوی مشخص پیروی نکرده‌اند. بهطور مثال، در مدارس کزاوی، سپهسالار، محمدیه، آقابزرگ و صدر قلعه، بیش از ۴۰ درصد از کل فضا به حیاط اختصاص داده شده است. در باقی مدارس مورد مطالعه مانند؛ مدرسه حیاتی، خازن‌الملک، ابراهیم خان، اکبریه و تقوی، کمتر از ۴۰ درصد برای حیاط در نظر گرفته شده است که نشان می‌دهد نقش حیاط از اواخر قاجار به بعد، از قلب ارتباطی مجموعه به یک فضای باز تقلیل یافته و تقریباً راهروها جایگزین شده‌اند.

تحلیل یافته‌ها

با توجه به تمامی موارد مذکور، تغییرات کالبدی در طول زمان در دو دوره صفوی و قاجار قابل مشاهده هستند و بر این اساس، احتمال می‌رود در هر یک از دوره‌ها شباهت‌های کلی از بین نرفته و مشابه غیر نشده‌اند. این در واقع به معنای حفظ اصول و معیارهای والایی است که در طی زمان بر معماری مدارس حاکم بوده‌اند. برای سنجش این نظریه و استخراج حفظ تداوم فرآیند طراحی مدارس دوره صفوی و قاجار، ابتدا

جدول ۶. تحلیل پلان‌های منتخب مدارس دوره قاجار

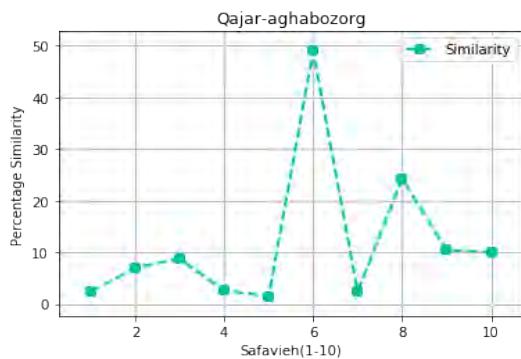
آقا بزرگ	اکبریه	حیاتی	کزاوی	خازن‌الملک
محمدیه	تقوی	صدر قلعه	سپهسالار	ابراهیم خان

(نگارندگان)

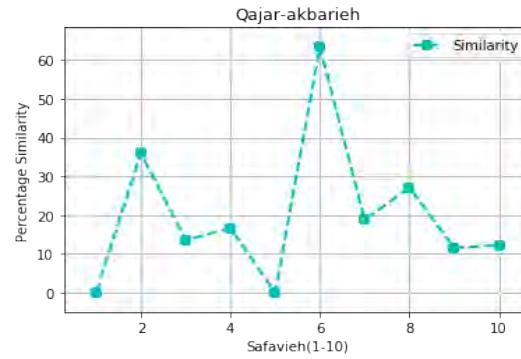
جدول ۷. ماتریس تشابه‌سنجی پلان مدارس دوره قاجار و صفوی

	S-4BAGH	S-KHEIRABAD	S-MIRZAHOSEIN	S-MOLAABDOLAH	S-NIMAVARD	S-NORIEH	S-TORKHA	S-SALEHIEH	S-SEYED	S-SHAFIEHE
AGHABOZORG2	2.29	7	8.73	2.6	1.45	49	2.39	24.24	10.44	10.01
G-AKBARIEH	0	36.03	13.45	16.59	0	63.43	18.78	27.07	11.5	12.18
G-HAYATI2	25.54	67.31	44	48.37	30.83	81.99	50.42	52.93	40.46	44.41
G-KAZAZI	0	26.01	12.27	13.42	0	56.25	12.14	24.26	7.36	10.07
G-khazenmolk	9.98	12.29	14.09	7.26	47.7	47.7	8.28	26.63	12.41	10.52
G-MOHAMADIEH	15.35	34.4	23.62	23.54	16.08	64.48	26.24	36.19	22.09	25.58
G-ebrahimkhan	24.18	14.04	24.91	14.45	14.22	55.21	14.33	31.59	22.51	57.3
G-SADRQHALE	41.5	39.27	44.98	40.6	39.22	66.8	38.08	36.19	43.15	44.75
G-SEPAHSALAR3	40.6	41.66	46.98	38.93	37.76	70.56	38.32	56.92	42.56	45.55
G-TAGHAVI2	22.92	49.89	37.56	37.73	27.48	67.95	40.12	46.52	33.76	38.2

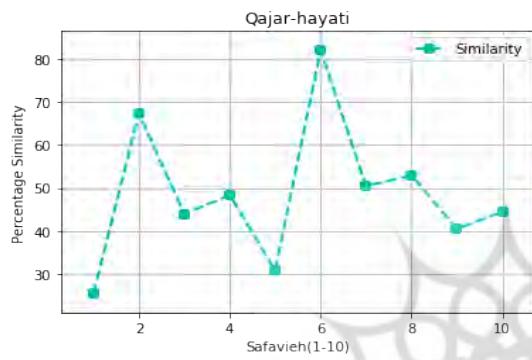
(نگارندگان)

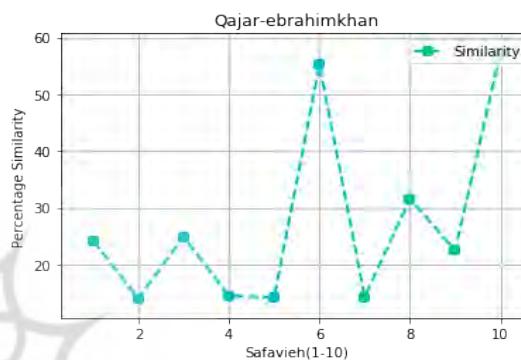
تصویر ۵. تشابه‌سنجی پلان مدرسه آقابزرگ قاجار با ۱۰ پلان صفوی (نگارندگان)

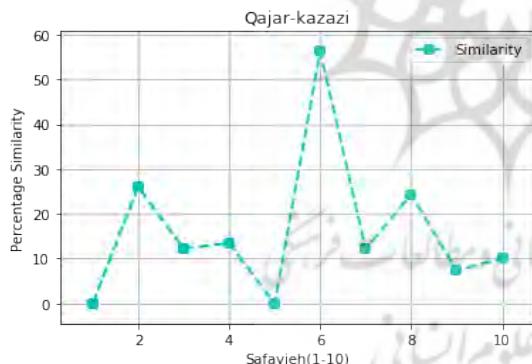
تصویر ۶. تشابه‌سنجی پلان مدرسه اکبریه قاجار با ۱۰ پلان صفوی (نگارندگان)

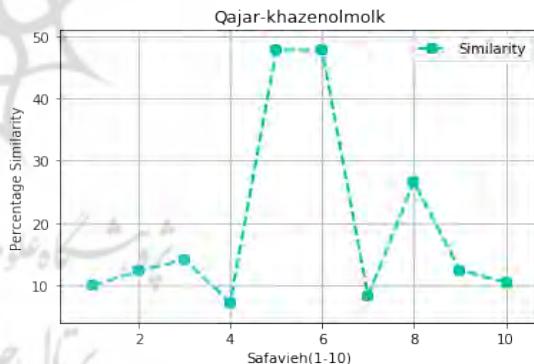
تصویر ۷. تشابه‌سنجی پلان مدرسه حیاتی قاجار با ۱۰ پلان صفوی (نگارندگان)

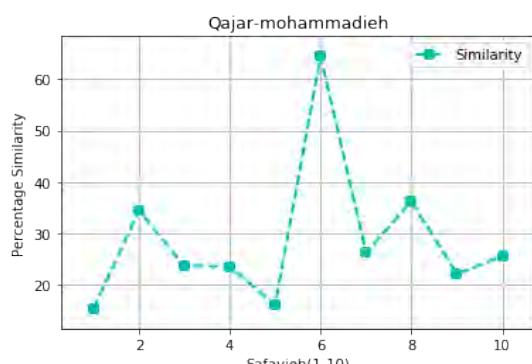
تصویر ۸. تشابه‌سنجی پلان مدرسه ابراهیم خان قاجار با ۱۰ پلان صفوی (نگارندگان)

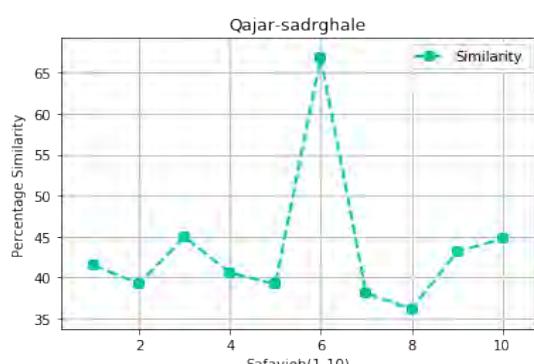
تصویر ۹. تشابه‌سنجی پلان مدرسه کرازی قاجار با ۱۰ پلان صفوی (نگارندگان)

تصویر ۱۰. تشابه‌سنجی پلان مدرسه خازن‌الملک قاجار با ۱۰ پلان صفوی (نگارندگان)

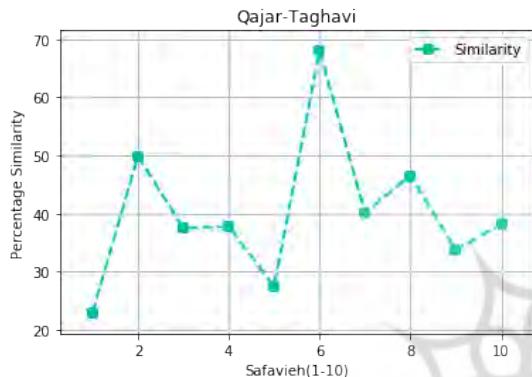

تصویر ۱۱. تشابه‌سنجی پلان مدرسه محمدیه قاجار با ۱۰ پلان صفوی (نگارندگان)

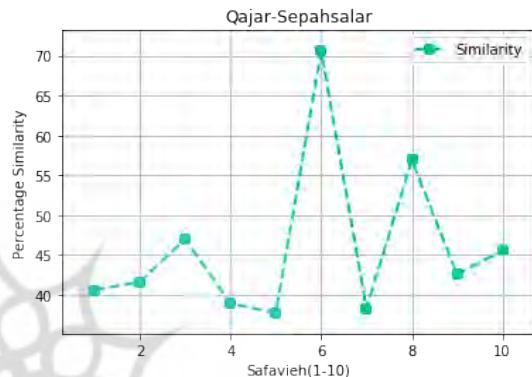

تصویر ۱۲. تشابه‌سنجی پلان مدرسه صدر قلعه قاجار با ۱۰ پلان صفوی (نگارندگان)

جدول ۸ میزان شباهت هر یک از مدرسه‌های دوره صفویه با قاجار را نشان داده و درصد های بالای پنجاه علامت گذاری شده‌اند. در این تشابه‌سنگی آنچه قابل مشاهده است بیشترین شباهت‌ها بر اساس وجود فضای حیاط چهار ایوانی در پلان عماری مدارس است، ولی با خارج شدن عملکرد اقامتی از مدارس حجره‌های دور حیاط، با افزایش نسبی ابعاد و تناسبات به صورت کلاس‌ها و آزمایشگاه‌ها درآمدند و با رفتن عملکرد آموزش و تدریس از صحن وسیع و نیمه‌باز ایوان‌ها به داخل

تصویر ۱۳. تشابه‌سنگی پلان مدرسه تقوی با ۱ پلان صفوی (نگارندگان)

تصویر ۱۲. تشابه‌سنگی پلان مدرسه سپهسالار با ۱۰ پلان صفوی (نگارندگان)

جدول ۸. تشابه‌سنگی پلان‌ها بر اساس فاصله کسینوسی به همراه پلان‌های مدارس

	صفوى											
قاجار		چهار باغ	خیرآباد	میرزا حسین	ملعبدالله	نیماورد	نوریه	ترکها	صالحیه	حکیم	شیعیه	
	آقابزرگ	۲,۲۹	۷,۰۰	۸,۷۳	۲,۶۰	۱,۴۵	۴۹,۰۰	۲,۳۹	۲۴,۲۴	۱۰,۴۴	۱۰,۰۱	
	اکبریه	۰,۰۰	۳۶,۰۳	۱۳,۴۵	۱۶,۵۹	۰,۰۰	۶۳,۴۳	۱۸,۷۸	۲۷,۰۷	۱۱,۵۰	۱۲,۱۸	
	حياتی	۲۵,۵۴	۶۷,۳۱	۴۴,۰۰	۴۸,۳۷	۳۰,۸۳	۸۱,۹۹	۵۰,۴۲	۵۲,۹۳	۴۰,۴۶	۴۴,۴۱	
	کرزاوی	۰,۰,۰	۲۶,۰۱	۱۲,۲۷	۱۳,۴۲	۰,۰,۰	۵۶,۲۵	۱۲,۱۴	۲۴,۲۶	۷,۳۶	۱۰,۰۷	
	خازن الملك	۹,۹۸	۱۲,۲۹	۱۴,۰۹	۷,۲۶	۴۷,۷۰	۴۷,۷۰	۸,۲۸	۲۶,۶۳	۱۲,۴۱	۱۰,۵۲	
	محمدیه	۱۵,۳۵	۳۴,۴۰	۲۲,۶۲	۲۳,۵۴	۱۶,۰۸	۶۴,۴۸	۲۶,۲۴	۳۶,۱۹	۲۲,۰۹	۲۵,۵۸	
	ابراهیم خان	۲۴,۱۸	۱۴,۰۴	۲۴,۹۱	۱۴,۴۵	۱۴,۲۲	۵۵,۲۱	۱۴,۳۳	۳۱,۵۹	۲۲,۵۱	۵۷,۳۰	
	صدرقلعه	۴۱,۵۰	۳۹,۲۷	۴۴,۹۸	۴۰,۶۰	۳۹,۲۲	۶۶,۸۰	۳۸,۰۸	۳۶,۱۹	۴۳,۱۵	۴۴,۷۵	
	سپه سالار	۴۰,۶۰	۴۱,۶۶	۴۶,۹۸	۳۸,۹۳	۳۷,۷۶	۷۰,۵۶	۳۸,۳۲	۵۶,۹۲	۴۲,۰۶	۴۵,۵۵	
	نقوی	۲۲,۹۲	۴۹,۸۹	۳۷,۵۶	۳۷,۷۳	۲۷,۴۸	۶۷,۹۵	۴۰,۱۲	۴۶,۰۲	۳۳,۷۶	۳۸,۲۰	

(نگارندگان)

شکلی معماری گذشته و بر اساس روش تدریس سنتی با دارالفنون که مبتنی بر روش جدید بود، پرداخته شده است. جدول ۹، نتیجه تشابه‌سنگی الگوی مدرسه دارالفنون با ۲۰ مدرسه مورد مطالعه دوره صفوی و قاجار را نمایش می‌دهد؛ اما آنچه محرز است هیچ‌کدام از تشابهات به بالای ۵۰ درصد نمی‌رسد و این، نشان از تغییر در ترکیبات فرمی و شکلی و به تبع آن، فضاهای موجود در پلان‌های مدارس بعد از دارالفنون دارد.

همچنین بر اساس جدول ۱۰، همه این خصوصیات دال بر این نکته هستند که برخلاف مدارس سنتی، در دارالفنون قلب فعالیتها، مجموعه کلاس‌های درس هستند و نه حیاط؛ اگرچه سعی شده الگوی حیاط مرکزی همچنان رعایت شود. این نکته، از ماهیت تعلیم در دارالفنون و تفاوت آن با مدارس سنتی سرچشمه می‌گیرد؛ روش یادگیری دارالفنون، فراگیری علم صرفاً در کلاس درس و به صورت یادگیری مستقیم محصل از معلم است، در حالی که در مدارس سنتی، تعلیم در خلال یک زندگی معنوی عبادی و در جای جای مدرسه انجام می‌پذیرفت. اما از جهت دیگری می‌توان با استناد به تأثیرپذیری دارالفنون از مراکز مشابه انگلیسی، تحول در آرایش فضاهای آن نسبت به مدارس سنتی را برسی کرد. نقل شده که میرزا رضای مهندس باشی، طرح مدرسه را با الهام از نقشه عمارت سربازخانه "رولیچ" در انگلستان تهیه نموده است. اما تضاد مفهوم و اهداف تعلیمات قدیم و جدید مستقیماً در کیفیت فضای کالبدی آنها انعکاس یافته است. مفهوم سنتی آموزش، موحد یک زندگی همه‌جانبه در درون مدرسه بود و برای این مهم، فضاهای کالبدی می‌توانستند یک محیط مطلوب را فراهم سازند. مدارس دوره صفوی برخلاف مدرسه‌های دوره قاجار علاوه بر محیط مطلوب جهت آموزش، فضایی در جهت تأمین محل اقامتم دانش‌آموزان را نیز فراهم می‌کرده‌اند. در نهایت می‌توان با توجه به جدول ۱۱، چند منطق اساسی برای الگوهای پلان‌های مدارس دو دوره صفوی و قاجار را بیان نمود.

اتفاق‌های دور حیاط، تدریج‌آ عنصر ایوان نیز از میان این مجموعه رخت برپاست. به بیان دقیق‌تر، علت حذف ایوان در ترکیب معماری مدرسه‌های دوره قاجار، ناشی از تحول در نظام آموزشی جدید بود. اندیشه دینی، پایه و اساس مدارس در دوره صفوی محسوب می‌شد؛ به طوری که حتی یک مدرسه غیرشیعی در اصفهان، شیراز، مشهد در هیچ یک از دوره‌های عصر صفوی وجود نداشته است (اشکوری، ۱۳۷۵: ۹۵).

اما نخستین تلاش‌های رسمی برای استفاده از موضوعات جدید در سطح آموزش عالی و تخصصی، در مدرسه دارالفنون به وقوع پیوست. تأسیس دارالفنون زمینه‌ساز بروز تغییراتی است که هر یک به نوبه خود در تحولات مؤثر است؛ تحولات فرهنگی، تغییرات آموزشی، پیامدهای اجتماعی و سیاسی که تا کنون آثار آنها بر کالبد مدارس وجود دارند. در دارالفنون و مدارس بعد از آن، آموزش مطلقاً در کلاس درس و با آرایش جدید ردیفهای دانشجویان در برابر معلم صورت پذیرفت. از آنجا که ایوان فضایی نیمه‌باز و در ارتباط فضایی کامل با حیاط بود، حذف آن اهمیت عملکردی حیاط را نیز کاهش داد. از این نظر، دارالفنون نقطه آغازین در حذف فضای نیمه‌باز و باز از مجموعه فضاهای دارای عملکرد آموزشی در مدرسه به شمار آمد. اما در خصوص ظهور راهروها و تغییر نقش عملکرد حیاط، از دو بعد دیگر نیز می‌توان علت این تحول مهم را توضیح داد. دگرگونی عملکردی دارالفنون که به برنامه و محیط جدید آموزشی آن بازمی‌گردد. دارالفنون، اولین مدرسه رسمی و دولتی در تاریخ مدارس ایران که فاقد امکانات اقامتی بود و فضاهای آن صرفاً به عملکردهای آموزشی اختصاص داده شده بودند. اتاق‌های دارالفنون برخلاف مدارس سنتی، کلاس‌های درس بودند و نه حجره‌های اقامت. به زبان معماری، چنانچه وظیفه تأمین محیط زندگی دانشجویان از مدرسه ساقط شود، در آن صورت حیاط مجموعه اهمیت عملکردی و روانی خود به عنوان محل تنفس فضاهای داخلی را از دست می‌دهد. در ادامه، به بررسی تشابه میان ۲۰ الگوی مدرسه منتخب دوره صفوی و قاجار که با فرم

جدول ۹. تشابه‌سنگی پلان‌ها بر اساس فاصله کسینوسی و تبدیل آن به درصدهای عدد

تقوی	سپهسالار	صدر قلعہ	ابراهیم خان	محمدیہ	خازن الملک	کزاڑی	حیاتی	اکبریہ	آقابزرگ
۳۷,۹۳	۴۶,۰۷	۴۵,۱۵	۳۲,۱۱	۲۴,۰۲	۱۸,۶۷	۱۵,۲۷	۳۹,۰۰	۱۶,۳۰	۱۴,۸۷
شفعیہ	حکیم	صالحیہ	ترک‌ها	نوریہ	نیماورد	ملاءعبدالله	میرزا حسین	خیرآباد	چهار باغ
۴۸,۵۵	۲۶,۳۱	۳۴,۷۸	۲۲,۱۰	۴۸,۱۸	۱۷,۹۶	۲۰,۵۵	۲۷,۴۶	۲۴,۶۰	۱۹,۱۱

(نگارندگان)

جدول ۱۰. بررسی شباهت‌های پلانی مدرسه دارالفنون با ۲۰ مدرسه منتخب

	جانمایی فضایی بزرگ‌تر از حجره‌ها برای تجمع تعداد زیادی از طلاب و دانش‌آموزان در این مدارس. فرآیند مباحثه نیاز به فضای بزرگ دارد.
	سنن‌ها و ارزش‌های فرهنگی در کالبد این مدارس، نقش عمده و تعیین‌کننده‌ای دارند اما راه حل‌های خلاقانه در پاسخ‌گویی به این نیازها نیز در پلان‌ها مشاهده می‌شوند.
بالاترین میزان تشابه مدرسه دارالفنون به مدارس دوره صفوی	
	مدرسه نوریه
	مدرسه شفیعیه
	مدرسه صالحیه
بالاترین میزان تشابه مدرسه دارالفنون به مدارس دوره قاجار	
	مدرسه سپهسالار
	مدرسه حیاتی
	مدرسه صدر قلعه

(نگارندگان)

جدول ۱۱. جمع‌بندی دلایل اساسی برای ایجاد الگوهای مدارس دو دوره صفوی و قاجار

مانند بهره‌مندی از فرم‌های مریع و مستطیل	معماری مدارس که سادگی و بی‌پیرایگی در طرح را ایجاد می‌نماید.	منطق عملکردی	دلیل اول
در مناطق مختلف، الگوی حیاط مرکزی و پیروی از سنن‌های گذشته با توجه به اقلیم منطقه متفاوت بوده است.	در مناطق مرکزی ایران، با فرم حیاط مرکزی، امکانی برای تبادل هوا و ایجاد هوای مناسب فراهم می‌شده است.	خصوصیات اقلیمی	دلیل دوم
در هر دوره بر اساس نیاز و شرایط موجود، روش و شیوه آموزش تغییر می‌کرد.	در این منطق ابتدا آموزش بر شیوه و اصل عیادت همراه بوده است، همچنین آرایش مدارس بر اساس منطقی بوده که روش آموزش آن دوره پاسخ‌گو بوده است.	فلسفه و شیوه آموزش	دلیل سوم

(نگارندگان)

نتیجه‌گیری

در فرآیند تشابه‌سنگی آنچه از نتایج این پژوهش می‌توان استخراج نمود، یافته ابتدایی این را بیان می‌نماید که مدرسه نوریه صفوی تشابه فراوانی از نظر شکلی در پلان با مدارس دوره قاجار دارد، یافته دوم نشان می‌دهد که این ارتباط و پیوستگی مستقیم در میان مدارس ساخته‌شده قاجار با مدرسه نوریه بر اساس جدول ۱۲ در دوره صفوی، حاوی الگوبرداری در فرآیند طراحی مدارس دوره قاجار از صفوی بوده است.

اما این احتمال هم وجود دارد، مدارسی که در دوره قاجار دسته‌بندی شده، در واقع مربوط به دوره صفوی بوده و به صورت اشتباه در دسته قاجاریه قرار داده شده‌اند که برای اثبات این ادعا نیاز به مطالعات گسترده و بیشتر وجود دارد. اما اگر فرض را بر درستی دسته‌بندی قرار دهیم، این یافته از بعدی دیگر نشان می‌دهد که تشابه در پلان

معماری این مدارس، برگرفته از تشابه در سیستم آموزشی است. یافته سوم، بیانگر این مطلب است که پلان مدرسه دارالفنون بعد از تغییر در محتوای آموزشی کاملاً با ساختار پلان مدارس دوره‌های قبلی که با محتواهای دینی ارائه می‌شده، تفاوت آشکاری دارد. یعنی بر اساس فرض پژوهش که میان سیستم آموزش و پلان معماری ارتباطی وجود دارد، می‌توان بیان داشت که تغییر در ساختار مدارس از نظر محتوایی و نظام آموزشی می‌تواند بر طراحی معماری پلان آن اثربخش باشد. در یافته چهارم محرز است که از دوره صفوی و بخشی از قاجاریه به بعد به واسطه تفکیک مدارس دینی و علمی، تغییر ساختار شکلی در پلان مدارس تأثیر بهسزایی داشته است. یافته پنجم بر این پایه استوار است که در طراحی مدارس و مراکز آموزشی، توجه به محتوا و فرآیندهای آموزشی در فرآیند طراحی پلان معماری بسیار حائز اهمیت است و در نهایت می‌توان به وسیله فرآیند تشابه‌سنگی، سامانه‌ای طراحی نمود که در دسته‌بندی و خوشبندی پلان‌های دوره‌های تاریخی به صورت دقیقی اثربخش باشد و پایگاه داده‌های پلان میراث فرهنگی را دسته‌بندی نماید.

جدول ۱۲. تشابه‌سنگی پلان مدرسه نوریه با مدارس قاجار که بیش از پنجاه درصد تشابه نشان می‌دهد

۹۳

نوریه								پلان مدرسه دوره صفویه
پلان مدرسه								پلان مدرسه دوره قاجاریه
تقوی	سپهسالار	صدر قلعه	ابراهیم خان	محمدیه	کرازی	حياتی	اكبريه	
(نگارندگان)								

منابع و مأخذ

- اشکوری، سید صادق (۱۳۷۵). اسناد موقوفات اصفهان. زیر نظر اداره کل اوقاف و امور خیریه اصفهان، جلد یازده، قم: مجمع ذخائر اسلامی.
- بمانیان، محمدرضا؛ مومنی، کورش و سلطان‌زاده، حسین (۱۳۹۲). بررسی تطبیقی ویژگی‌های طرح معماری مسجد-مدرسه‌های دوره قاجار و مدارس دوره صفویه. نشریه معماری و شهرسازی آرانشهر، ۱۱(۵)، ۳۴-۱۵.
- تاجبخش، احمد (۱۳۸۱). تاریخ تمدن و فرهنگ ایران از اسلام تا صفویه. چاپ اول، تهران: نوید شیراز.
- حیاتی، حامد؛ رحمت‌نیا، علی رضا و کاوری‌زاده، حسین (۱۳۹۸). گونه‌شناسی مدارس سنتی با تأکید بر تأثیر سیاست‌های آموزشی مطالعه موردي: دوره صفویه. باغ نظر، ۱۶(۸۱)، ۸۲-۶۱.
- خدابخشی، سحر؛ فروتن، محمدرضا و سمیعی، امیر (۱۳۹۴). بررسی سیر تحول فضای معماري مدارس بر اساس ارزیابی نقش نظام آموزشی حاكم بر آنها (نمونه موردي؛ مدرسه سپهسالار، دارالفنون و دبیرستان البرز). باغ نظر، ۱۱۲(۳۷)، ۷۴-۶۱.
- دالمانی، هانری رنه (۱۳۷۸). از خراسان تا بختیاری. ترجمه غلامرضا سمیعی، چاپ اول، تهران: فرهنگ نشر نو.
- درانی، کمال (۱۳۷۶). تاریخ آموزش و پرورش ایران قبل و بعد از اسلام. چاپ یازدهم، تهران: سمت.
- سلطان‌زاده، حسین (۱۳۶۴). تاریخ مدارس ایران از عهد باستان تا تأسیس دارالفنون. چاپ اول، تهران: آگاه.
- (۱۳۷۸). مسجد-مدرسه‌های تهران. وقف میراث جاویدان، ۳(۲۸)، ۶۴-۵۳.
- سمیع آذر، علیرضا (۱۳۷۶). تاریخ تحولات مدارس در ایران. چاپ اول، تهران: سازمان نوسازی توسعه و تجهیز مدارس کشور.

- شاردن، ژان (۱۳۳۸). سیاحت‌نامه شاردن. ترجمه محمد عباسی، چاپ اول، تهران: امیرکبیر.
 - شایسته‌فر، مهناز (۱۳۸۳). هنر شیعی. مؤسسه مطالعات هنر اسلامی، ۱ (۲۸)، ۹۲.
 - صدیق، مصطفی (۱۳۵۴). گوشه‌هایی از زندگی مردم دهکده «سمیه». هنر و مردم، ۱۵۸ (۶)، ۷۰-۷۵.
 - صفت گل، منصور (۱۳۸۱). ساختار نهاد و اندیشه دینی در ایران عصر صفوی. چاپ دوم، تهران: مؤسسه خدمات فرهنگی رسا.
 - طاهرسیما، سارا؛ ایرانی بهبهانی، هما و بذرافکن، کاوه (۱۳۹۴). تبیین نقش آموزشی فضای باز در مدارس ایران با مطالعه تطبیقی مدارس سنتی تا معاصر (نمونه‌های موردی؛ مدرسه چهارباغ، دارالفنون و البرز). فصلنامه پژوهش معماری اسلامی، ۳ (۶)، ۵۵-۷۰.
 - فاضلی، نعمت‌الله (۱۳۸۷). مدرن یا امروزی شدن فرهنگ ایرانی. چاپ اول، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
 - فرهادی، مرضیه و جمزاده، منصور (۱۳۹۷). بررسی معیارهای شباهت در بازیابی تصویر مبتنی بر محتوا. فصلنامه نشریه علوم رایانشی، ۹، ۲۷-۱۳.
 - قدوسی‌فر، سید هادی؛ اعتاصام، ایرج و پناهی برجای، هاجر (۱۳۹۱). آموزش سنتی معماری در ایران و ارزیابی آن از دیدگاه یادگیری مبتنی بر مغز. مطالعات معماری ایران، ۱ (۱)، ۵۸-۳۹.
 - کمپفر، انگلبرت (۱۳۶۰). سفرنامه کمپفر. ترجمه کیکاووس جهانداری، چاپ اول، تهران: خوارزمی.
 - کیانی، محمدیوسف (۱۳۹۱). معماری ایران دوره پهلوی اول: دگرگونی اندیشه‌ها، پیدایش و شکل‌گیری معماری دوره بیست ساله معاصر ایران ۱۳۲۰-۱۲۹۹. چاپ اول، تهران: مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران.
 - معماریان، غلامحسین و پیرنیا، محمدکریم (۱۳۸۷). سبک‌شناسی معماری ایرانی. چاپ چهارم، تهران: سروش دانش.
 - مومنی، مصطفی (۱۳۷۲). خواجه رشیدالدین فضل‌الله بانی مجتمع‌های وقفی. وقف میراث جاویدان، سال اول (۳)، ۳۷-۳۰.
 - میرمیران، سید هادی (۱۳۷۲). نگاهی به معماری دوره قاجار. مجله معمار، ۴ (۸)، ۶۰-۵۰.
 - نوروزی، جمشید (۱۳۸۷). تمدن ایران در دوره صفویه. چاپ سوم، تهران: مؤسسه فرهنگی برahan.
 - وکیلیان، منوچهر (۱۳۸۱). تاریخ آموزش و پژوهش در اسلام و ایران. تهران: پیام نور.
 - هوشیاری، محمد مهدی؛ پورنادری، حسین و فرشته‌نژاد، سید مرتضی (۱۳۹۲). گونه‌شناسی مسجد-مدرسه در معماری اسلامی ایران بررسی چگونگی ارتباط میان فضای آموزشی و نیایشی. دو فصلنامه معماری ایرانی، ۲ (۳)، ۵۴-۳۷.
 - هیلن براند، رابت (۱۳۹۰). هنر و معماری اسلامی. ترجمه اردشیر اشرفی، چاپ اول، تهران: روزنه.
 - یارشاطر، احسان (۱۳۲۴). شعر فارسی در عهد شاهرخ. چاپ اول، تهران: دانشگاه تهران.
- Garcia, Edel. (2018). Cosine Similarity Tutorial. *Independent scientist*, 4 (10), 8-26.
 - Kadi, W. & Billeh, V. (2007). *Islam and Education: Myths and Truths*. Chicago: The University of ChicagoPress.
 - Karden, A. M. (1956). *L'Organization scolaire en Iran*. Université de Genève, Faculté des Lettres.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

Received: 2019/12/19

Accepted: 2021/01/31

Analysis of the Effectiveness of Approaches, Disciplines, and Conditions Governing the Educational System on the Evolution of Safavid and Qajar Historical Schools based on Pictorial Models

Maremat & Me'mari-e Iran
Vol 11 No.27 Fall 2022

Abstract

This study examines the concept and educational approaches and the relationship between the mode and the hierarchy of education in each of the Safavid and Qajar periods and the physical structure and structure of the schools, the role of each of these factors, including the styles, disciplines and conditions governing the educational system in the school physical changes of different periods. In fact, the purpose of this analysis is to see the effect of these changes on the method of education and the form of schools. But this requires the use of quantitative and qualitative research methods while in the qualitative review process, library and field research are used, and in the quantitative section, the mathematical relationship between artificial intelligence and programming in Python language and Image processing algorithms have been used to ensure relative accuracy and fluency in information analysis. As such, the results of the similarity process were primarily based on the assumption that the Norieh Safavid School is very similar in pictorial aspect to the Qajar schools. But it is also possible that the schools that were categorized in the Qajar period were in fact constructed in the Safavid period and the registration in the Qajar period was not definitively acceptable. Furthermore, the Darolfonoon school plan differs greatly from the structure of the earlier school curricula. Changes in the structure of schools from this period onwards as well as the separation of religious and scientific schools show that educational content has had a significant impact on the alteration of the formal structure of curriculum.

6

Keywords: Historical school, Body, Educational system

Arezoo.moradiseraj@yahoo.com

rezababakhani@iauz.ac.ir